

DEFINITIONES EC

CLESIASTICORVM DOGMATVM. DE FIDE. CAP. I

PATREM credimus, eo quod filium habeat. Filium, eo quod patrem habeat. Spiritum sanctū, eo quod sit ex patre & filio. Pater ergo principium deitatis: qui sicut nunquā fuit non deus, ita nunquā fuit non pater: à quo filius natus, à quo spiritus sanctus non natus, quia non est filius: neq; ingenuus, quia non est pater: neq; factus, quia non est ex nihilo, sed ex deo patre & deo filio deus procedens. Pater æternus, eo quod æternum habeat filium, cuius æternus sit pater. Filius æternus, eo quod sit patri coæternus. Spiritus sanctus æternus, eo quod sit patri & filio coæternus. Nō confusa in una persona trinitas, ut Sabellius dicit: neq; separata, aut diuisa in natura diuinitas, ut Arrius blasphematur: sed alter in psona pater, alter in psona filius, alter in psona spiritus sanctus. Vnus natura in sancta trinitate deus pater, & filius, & spiritus sanctus.

Et deo filio. nō erat in uetusto codice. Vnde colligitur dogmatis antiquitas.

DE INCARNATIONE CHRISTI. CAPVT II.

NON pater carnem assumpsit, neq; spiritus sanctus, sed filius tantum: ut qui erat in diuinitate dei patris filius, ipse fieret in homine hominis matris filius: ne filij nomen ad alterum trāsiret, qui non esset æterna natiuitate filius. Dei ergo filius factus est hominis filius, natus secundum ueritatem naturæ ex deo dei filius, & secundum ueritatem naturæ ex homine hominis filius: ut ueritas geniti non adoptione, non appellatione, sed in utraque natiuitate filij nomen nascendo haberet, & esset uerus deus, & uerus homo unus filius. Non enim duos Christos, neque duos filios fatemur, sed deum & hominem unum filium. Quem propterea & unigenitum dicimus, manentem in duabus substantijs sicut ei naturæ ueritas contulit, non confusis naturis, neque immixtis sicut Thimotiani uolunt, sed societate unitis. Deus ergo hominem assumpsit, homo in deum transiuit, non naturæ uersibilitate, sicut Apollinaristæ dicunt, sed dei dignatione: ut nec deus mutaret in humanam substantiam, assumendo hominem, nec homo in diuinam glorificatus in deum: quia mutatio uel uersibilitas naturæ & diminutione & abolitionem substantiæ facit. Creditur à nobis sine confusione coniuncta sancta trinitas, sine separatione distincta. Natus est ergo dei filius ex homine & non per hominem: id est, nō ex uiri coitu, sicut Ebion dicit, sed carnem ex uirginis corpore trahens, & non de cælo secum afferens: sicut Marcion, Origenes, & Euthyces affirmant. Neq; in phantasia, id est, absq; carne, sicut Valentinus, à sole, id est, neq; putatiue imaginatum, sed corpus uerū. Nō tantum carnem ex carne, sicut Marcianus, sed uerus deus ex diuinitate, & uerus homo ex carne: unus filius in diuinitate uerbum patris, & deus in homi-

Matris. adiectū est.

*Aliās * in deo.*

Creditur. additū est.

Origenes. additū ē.

Euticius

Sic lege, sicut Valē

tinus. Neq; δ' οὐκ ἔστι

id est, putatiue. Sic

lege etiam in principi

pio libri de carne

Christi, p' tocoxin.

Dd 3

ne anima